Nazwisko KAZIMIERSKI

Imiona JAN **Pseudonim**

Z domu

Data urodzenia 15.9.1904 **Miejscowość, kraj** BOCHEŃ

Data śmierci 18.8.2003 **Miejscowość, kraj** WARSZAWA

Lat życia 98

Adres cmentarza S.P. PROCHY W CHRUŚLINIE

Źródła: 23.8.03 TP 27.9.03 TP 6.9.03 TP WSPOM.

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... Tytuły naukowe ...INŻ.....

Rodzaj wojska ..... Stopień wojskowy ...MAJOR.....

Odznaczenia .....

.....

.....

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w wieku 99 lat
dnia 18 sierpnia 2003 r. zmarł w Warszawie

T.P. 23.8.2003 Ś.†P.

inż. JAN KAZIMIERSKI

urodzony 15 września 1904 r. we wsi Bocheń.

Odszedł od nas prawy i szlachetny człowiek,
umiał łączyć ludzi wokół „wielkiej sprawy".
Człowiek idei, który całe życie służył Polsce i wsi polskiej.

Nabożeństwo żałobne zostanie odprawione w kościele
św. Stanisława Kostki w Warszawie
w poniedziałek 25 sierpnia 2003 r. o godz. 11.00.
Złożenie prochów do grobowca rodzinnego odbędzie się na
cmentarzu parafialnym w Chruślinie k/Łowicza o godz. 14.00.

O czym zawiadamiają pogrążeni w wielkim smutku

RODZINA I PRZYJACIELE

2433

2484

RSKI

heń,
vie.

w Polsce.
migracyjny

ego
godz. 10.00
d., Ealing W5.

cy z rodziną

Zasłużon

STUDI

2447

TYDZIEŃ POLSKI

azimierski

Urodzony 15 września 1904 r w Bocheniu w powiecie łowickim, ukończył Politechnikę w Warszawie, uzyskując dyplom inżyniera hydrotechnika, a następnie Podchorążówkę w Zambrowie. Pierwsze prace zawodowe towspółorganizacja

ielni Pracy „Grupa Techniczna" oraz
cja rzeki Warty z ramienia łódzkiego
ału Wodno- Melioracyjnego. Od 1935
mierski był pracownikiem Wojskowe-
tytutu Uzbrojenia w Oddziale VIII,
dzącego badania uzbrojenia niemiec-
dla II Oddziału Sztabu Głównego.
także do współpracy z „Grupą Tech-
niczną" i organizował Kongres Centralnego
Związku Młodej Wsi.

We wrześniu 1939 r. otrzymał przydział do Sekcji Ewakuacyjnej przy Sztabie Naczelnego Wodza i wraz ze Sztabem 18 września przeszedł w Kutach granicę do Rumunii.

Po uciec
we Francji,
łączności z
gen. Sosnk
Niestety, r
wojny Fran
mierski traf
po przeszk
nowym zo
Głównego
ności z Arm

Po zako
przekazywa
ski Podzien
lizacji A.K
-Komorows

Od 1944
wego, a n
Głównego
Mikołajczy
„Wolność"
z jego rami
działał tak

Zawód ..... **Tytuły naukowe** ...inż.....

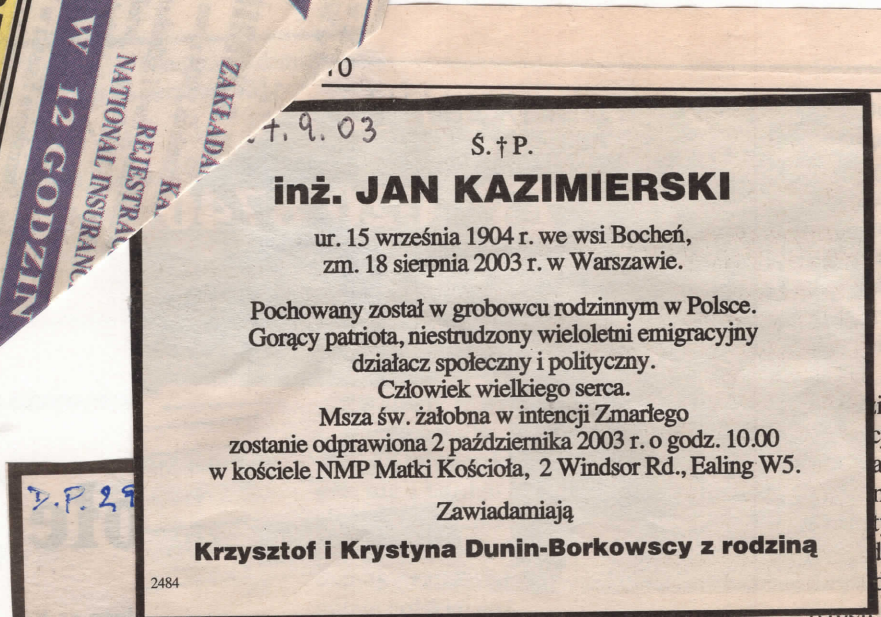
Rodzaj wojska ..... **Stopień wojskowy** ...MAJOR.....

Odznaczenia .....

.....

.....

Ś. † P.

inż. JAN KAZIMIERSKI

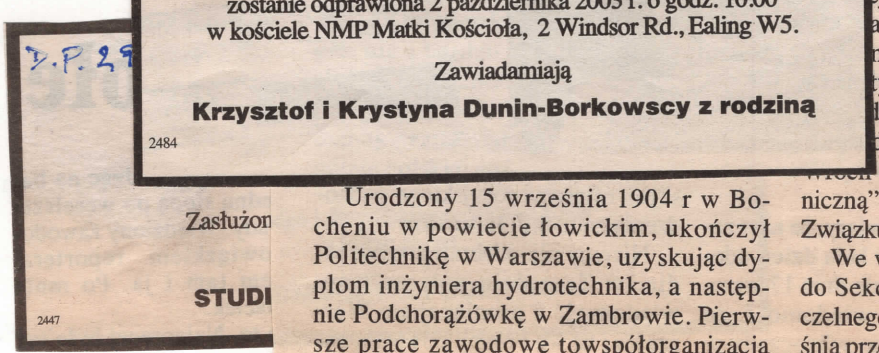
ur. 15 września 1904 r. we wsi Bocheń,
zm. 18 sierpnia 2003 r. w Warszawie.

Pochowany został w grobowcu rodzinnym w Polsce.
Gorący patriota, niestrudzony wieloletni emigracyjny
działacz społeczny i polityczny.
Człowiek wielkiego serca.
Msza św. żałobna w intencji Zmarłego
zostanie odprawiona 2 października 2003 r. o godz. 10.00
w kościele NMP Matki Kościoła, 2 Windsor Rd., Ealing W5.

Zawiadamiają

Krzysztof i Krystyna Dunin-Borkowscy z rodziną

2484

Zasłużon

STUDI

2447

TYDZIEŃ POLSKI

azimierski

ielni Pracy „Grupa Techniczna" oraz
cja rzeki Warty z ramienia łódzkiego
ału Wodno- Melioracyjnego. Od 1935
mierski był pracownikiem Wojskowe-
tytutu Uzbrojenia w Oddziale VIII,
dzącego badania uzbrojenia niemiec-
dla II Oddziału Sztabu Głównego.
także do współpracy z „Grupą Tech-
niczną" i organizował Kongres Centralnego
Związku Młodej Wsi.

We wrześniu 1939 r. otrzymał przydział do Sekcji Ewakuacyjnej przy Sztabie Naczelnego Wodza i wraz ze Sztabem 18 września przeszedł w Kutach granicę do Rumunii.

Urodzony 15 września 1904 r w Bocheniu w powiecie łowickim, ukończył Politechnikę w Warszawie, uzyskując dyplom inżyniera hydrotechnika, a następnie Podchorążówkę w Zambrowie. Pierwsze prace zawodowe towspółorganizacja

Po ucieczce we Francji, g
łączności z o
gen. Sosnkow
Niestety, ni
wojny Francj
mierski trafił
po przeszkol
nowym zost
Głównego Na
ności z Armią

Po zakońc
przekazywan
ski Podziemn
lizacji A.K.,
-Komorowski

Od 1944 r
wego, a na
Głównego, u
Mikołajczyk
„Wolność", o
z jego ramie
działał także

9. 9. 2003

Śp. mjr Jan Kazimierski

Zmarły w wieku 99 lat, 18 sierpnia tego roku w Warszawie, inżynier Jan Kazimierski miał życie nie tylko długie, ale i bardzo pracowite, poświęcone służbie Ojczyźnie.

Był człowiekiem wielkiej prawości, oddanym bez reszty sprawie Polski, a szczególnie polskiej wsi.

Urodzony 15 września 1904 r w Bocheniu w powiecie łowickim, ukończył Politechnikę w Warszawie, uzyskując dyplom inżyniera hydrotechnika, a następnie Podchorążówkę w Zambrowie. Pierwsze prace zawodowe towspółorganizacja Spółdzielni Pracy „Grupa Techniczna" oraz regulacja rzeki Warty z ramienia łódzkiego Wydziału Wodno- Melioracyjnego. Od 1935 r. Kazimierski był pracownikiem Wojskowego Instytutu Uzbrojenia w Oddziale VIII, prowadzącego badania uzbrojenia niemieckiego dla II Oddziału Sztabu Głównego. Wrócił także do współpracy z „Grupą Techniczną" i organizował Kongres Centralnego Związku Młodej Wsi.

We wrześniu 1939 r. otrzymał przydział do Sekcji Ewakuacyjnej przy Sztabie Naczelnego Wodza i wraz ze Sztabem 18 września przeszedł w Kutach granicę do Rumunii.

Po ucieczce z internowania znalazł się we Francji, gdzie przydzielono go do działu łączności z okupowanym Krajem, w biurze gen. Sosnkowskiego w Sztabie Głównym. Niestety, nieprzygotowana zupełnie do wojny Francja wkrótce padła, a inż. Kazimierski trafił do Crawford w Szkocji, skąd po przeszkoleniu specjalnym i spadochronowym został przeniesiony do Sztabu Głównego Naczelnego Wodza, sekcja łączności z Armią Krajową w Polsce.

Po zakończeniu wojny pracował przy przekazywaniu archiwum do Studium Polski Podziemnej, oraz w biurze ds. demobilizacji A.K., powołanym przez gen. Bora-Komorowskiego.

Od 1944 r członek Stronnictwa Ludowego, a następnie sekretarz Zarządu Głównego, utworzonego w opozycji do Mikołajczyka – Stronnictwa Ludowego „Wolność", oraz członek Rady Narodowej z jego ramienia. Prócz pracy zawodowej działał także społecznie: był członkiem Rady Studium Polski Podziemnej, potem jej sekretarzem, wraz z inż. Romanem Wajdą współorganizował POSK i zasiadał w jego władzach i komisjach. Pracował także w SPK na różnych stanowiskach – m.in. przez 11 lat był przewodniczącym Głównej Komisji Rewizyjnej Federacji Światowej SPK, a ostatnio prezesem Sądu Koleżeńskiego Federacji Światowej SPK i członkiem Głównej Komisji Rewizyjnej Skarbu Narodowego.

W 1969 r. jako prezes Stronnictwa Ludowego „Wolność" podpisał porozumienie z Polskim Stronnictwem Ludowym i po połączeniu obu ugrupowań był wiceprezesem PSL, a następnie po śmierci Franciszka Wilka w 1990 r został prezesem NKW PSL.

Za całość pracy został odznaczony Krzyżem Oficerskim orderu Polonia Restituta, a także otrzymał trzykrotnie Złoty Medal Skarbu Narodowego i Kombatancki Krzyż Zasługi.

Odszedł człowiek idei i wielkiego serca. Cześć Jego pamięci.

Zawód ..... **Tytuły naukowe** ...INŻ.....

Rodzaj wojska ..... **Stopień wojskowy** ...MAJOR.....

Odznaczenia .....

.....

.....

WYKŁA WYSTAWA

ajbardziej okrutna stalinowska faza komunizmu w Polsce – ma wy-
naczające. Straty jakie kraj poniósł w tym okresie są ogromne i mimo
czas nie tylko zewidencjonowane – ale co więcej, nie są uświadamia-

ER EXPRESS W 12 GODZIN

NIA PODATKOWE
oraz
Y FINANSOWE

20 8563 1618

wy, por. Stefan Smoncz. Uczestnicy
mi dowództwo szwadronu.
Rozpoczął się okres ciężkich
nocnych marszów z kierunkiem na
potulnicowy wschód. W dzień po-
suwanie się było trudne z powodu
ataków niemieckiego lotnictwa.
Naszych samolotów prawie się nie
widziało.
Byliśmy pełni wiary, że nasi za-
chodni sojusznicy lada dzień ude-
rzą na Niemców, ale dnia 17 wrze-
śnia rozeszła się wiadomość, że
czerwone dywizje wkroczyły w
nasze granice.

szości narodowych z wielkimi
czerwonymi kokardami, zatory po-
jazdów, bataganu, wrzaski. Do na-
szej sali szpitalnej weszło kilku so-
wieckich żołnierzy. Na tle Niem-
ców wyglądali mizernie. Zapytali o
znajomość języka i z jednym z na-
szych oficerów rosyjskiego pocho-
dzenia zamienili kilka słów.
Niemcy nie odebrali jeszcze ra-
dia, w Zamościu usłyszeliśmy
wiadomość z bronięcej się War-
szawy i że we Francji powstała no-
wa polska armia pod dowództwem

Ś.†P.

inż. JAN KAZIMIERSKI

urodzony 15 września 1904 r.,
zmarł 18 sierpnia 2003 r.

Zasłużonego i długoletniego członka Rady
z żalem żegna

STUDIUM POLSKI PODZIEMNEJ

2447

D.P. 29.8.2003